

Phong Vũ

Mỗi năm, khi không khí mùa đông bắt đầu rờn ràng với những bông tuyết Giáng Sinh đã nghe vang vang khắp nơi, lòng tôi lại nao nức nhớ đến những ngày lễ hội của gia đình hàng năm, mà các con tôi thường gọi đùa là “ba ngày lễ lớn”: Sinh nhật mẹ: 20/12; Giáng Sinh: 25/12; Kỷ niệm công bố mẹ: 26/12.

Hàng năm, đây là dịp gia đình chúng tôi đoàn tụ vui vẻ bên nhau, để cùng vui chơi, đi du lịch, hoặc thăm viếng một thành phố nào đó. Đây là một chuyến thăm gia đình thật đẹp, mà tôi vẫn nao nức nhớ mãi mãi. Ngày thường ai cũng bận rộn, đi làm, đi học! Vợ tôi ở nhà, ai cũng có phòng riêng, công việc riêng và sở thích riêng để tiêu khiển. Sau này các con lớn lên ra trường, đi làm, có gia đình hoặc sống riêng thì việc đoàn tụ gia đình vui chơi với nhau lại càng cần thiết hơn bao giờ hết.

Đây là dịp để mọi người trong gia đình có thời gian vui chơi, trò chuyện, tâm tình, để đó để hiểu nhau hơn và thương nhau hơn. Phú quý, giàu sang hay thành đạt hay là đi làm quan trọng, những đi làm quan trọng hơn là tình yêu thương trong gia đình với nhau. Có tình chúng ta xây dựng ngôi nhà đẹp, những người có tình ta mới xây dựng “Tổ ấm”. Bởi vì tôi Tình Thương luôn luôn quan trọng hơn tiền, vì giàu sang danh vọng đến mấy những gia đình thiếu tình thương thì cuộc sống cũng mất ý nghĩa thật đẹp.

Gia đình chúng tôi có nhiều kỷ niệm đẹp nhân mùa Giáng Sinh, những mùa Giáng sinh đầu tiên trên Đt M là mùa lễ hội gia đình gây nên những niềm vui nhàn.

Gia đình chúng tôi thật chân lên Đt M (MI) đúng ngày 20/12/90 và được đi gia đình ông xã tôi ra phi trường GR để chào đón tôi về quê. Sau đó là tiệc tùng, gặp gỡ bạn bè bạn thân sau bao nhiêu năm xa cách. Ông xã tôi có lẽ là người cảm động và vui nhất, vì được gặp lại những người thân yêu sau bao nhiêu năm xa cách không khí tràn ngập tình yêu, tình gia đình, mọi người đều đưa ân cần quan tâm chăm sóc tôi trong gia đình tôi. Xin chân thành cảm ơn mọi người! Tạ ơn Chúa! Ngày sinh nhật tôi lại là ngày đầu tiên gia đình tôi thật chân lên Đt M, vùng đất của cả hai, một ngày ghi dấu nên đời đời khó quên của gia đình tôi.

Tôi khuya tôi mới đi ngủ, nhưng vì chưa quen giờ giấc thay đổi giờ của Việt Nam và M, khí hậu lại thay đổi hoàn toàn. Lần đầu tiên tôi mới nhận được cái lạnh thực sự của mùa đông, nên tuy khá mệt vì thời gian di chuyển khá dài, nhưng tôi vẫn nhận mình mang chưa ngủ được. Tôi háo hức được tới thiên đường xưa M tôi mong muốn và nơi như nhà, như nơi chốn thân yêu, quen thuộc bắt đầu lên tiếng dâng lên. Tôi ra đứng bên cửa sổ trên lầu nhìn xuống phố như chung quanh, chợt thấy thấy thấy câu hát của TCS:

“Lòng thật bình yên mà sao buồn thế?
Giật mình nhìn ra: Ôi, phố xa lạ!”

Mệt quá vào giờ ngủ, rồi thiếp đi được vài giờ, tôi lại chợt tỉnh dậy và không gian không còn quen thuộc, mới nhận ra mình đang ở ngoài phố. Tôi lại rón rén đứng bên khung cửa sổ nhìn ra cảnh vật bên ngoài. Tuy đang rời bay bay trong xóa không gian, mệt mỏi trong lòng linh tuy đẹp, nó hoàn toàn khác hẳn với khung cảnh tôi nhìn thấy trước khi đi ngủ.

Tuy đang rời phố cây cối, lại đi và các mái nhà mệt mỏi trong tinh khôi. Thật là mệt mỏi khung cảnh tuy đẹp mà trước đây tôi chỉ được nhìn ngắm qua phim ảnh, và bây giờ nó đang hiện diện trước mắt tôi. Tôi ngắm nhìn phố đêm nhìn và thấy phố đẹp và đẹp tuy vậy vì cảnh thiên nhiên mùa đông lần đầu tiên trong đời.

Sáng ra, lúc ăn đi tâm, nghe tôi kể niềm say mê thấy phố đẹp của tuy rời lúc sáng sớm, bà mẹ tôi nói:

“Tuy mới bắt đầu rời hôm nay, thôi đừng thấy phố đẹp của tuy rời đi rời sau này lâu mới thấy hết cái đẹp vì tuy (đang xa rời rời gây tai nạn xe quay vòng và bị lật, khi tuy rời tan thì đổ bể, lỵ lỵ). À, thì ra ở đời cái gì cũng có 2 mặt của nó.”

Tôi chợt có ý nghĩ so sánh ng người: hình như đ p lãng m n c a tuy t r i gi ng nh hình nh đ p c a cu c hôn nhân khi m i b c vào. Sao nó đ p tuy t v i và đáng yêu đ n th ! Nh ng khi tr i qua “th c t dài lâu” thì h i i! Sao mà “tr n tr t khó đi”, đôi lúc nhìn vào ch th y “l y l i, d dáy” qu đúng nh l i m t bài hát:

“Đ ng vào tình yêu có trăm l n vui, có v n l n s u.”

Nh ng thôi ta ph i bi t ch p nh n c hai m t c a cu c đ i đ thích nghi mà vui s ng.

Nh ng ngày sau đó, chúng tôi đ c m i ng i thay nhau đ a đi thăm bà con, đi shopping. Chúng tôi th y đâu đâu cũng trang trí nh ng cây thông to đ p, v i ông già Noel c i tu n xa trư c các sân nhà. Có đ i u tuy t đ đây là tuy t th t, nên m y m con tôi tha h ch p hình v i tuy t.

Đ n t i 24/12 c đ i gia đình cùng đi d l n a đêm, đón Chúa Hài Đ ng sinh ra. Khi c nhà th đ ng hát b n Thánh Ca Giáng Sinh Vi t Nam quen thu c, l n đ u tiên tôi c m nh n đ c t “l nh l o” trong câu hát:

“Đêm đông l nh l o, Chúa sinh ra đ i, Chúa sinh ra đ i
N m trong hang đá, n i máng l a...”

Ng m nhìn hang đá Chúa sinh ra v i hàng ch mà các thiên th n đã hát vang trong đêm Chúa giáng tr n:

“Vinh danh Thiên Chúa trên tr i
Bình an đ i th cho ng i Thi n Tâm”

Tôi c m nh n rõ s bình an s đ n t trong tâm t t lành c a con ng i, và m i ng i trên trái đ t này b t k màu da, ch ng t c, tôn giáo đ u r t c n bình an đ có m t cu c s ng h nh phúc trên tr n th này.

Nói tại đây tôi là người như tôi chuyên đi hành hương thăm Đt Thánh (Israel) năm rồi. Khi đến viếng hang đá Bethlem, nơi Chúa sinh ra, tôi nhìn thấy nhiều sắc dân khác nhau, với nhiều tôn giáo khác nhau cùng đến chiêm bái nơi Chúa giáng trần năm xưa. Lúc đó, tôi mới ý thức được rằng sự ngộ ngộ tin Chúa ra đời của chúng ta nhân thế quá đông, nhưng lại chia 5, số 7 (Hồi giáo, Thiên Chúa giáo, Do thái giáo, Tin Lành...) và đôi khi họ lại kình chướng nhau, họ không thể hiểu được nhau rồi như Chúa truyền dạy: “Hãy yêu thương nhau...” Chúa ở trên cao nhìn xuống chúng ta cũng buồn lắm, như tâm tình trong một bài hát:

“Trên cao ơi, Ngài nhìn xuống chúng ta gian, vui lòng trên một người một đời miền man, và đi xuống làm Chúa thấy vui lòng và đi xuống làm Chúa thấy buồn lòng?”

Muốn chui vào hang đá, và hôn lên ngôi sao, nơi các thánh được ghi nhận chính là chỗ Chúa đã sinh ra, mới ngỡ ngàng và phẫn uất, cúi mình khom lưng mà lọt vào, nghĩa là muốn “gõ cửa” được Chúa ta phải biết khiêm tốn, họ mình xuống vì chính Chúa cũng đã hạ mình xuống, sinh trong hang đá nhỏ bé, khó nghèo.

Ôi, xin Chúa dạy con luôn có lòng khiêm tốn trong gia đình cho tôi ngoài xã hội, để tâm hồn con được bình an. Vì lòng khiêm tốn và sự bình an trong tâm hồn luôn đi đôi với nhau.

Sau thánh lễ nửa đêm, về nhà là tiệc “reweillon”. Sau tiệc, mọi người quây quần bên cây thông lớn trang trí rất đẹp, với nhiều ánh đèn màu sắc lung linh, đẹp và rực rỡ thông vô số là những gói quà lớn nhỏ, được gói lại với những giấy màu sắc rực rỡ thật đẹp. Mọi người ai cũng háo hức chờ đợi để nhận quà và mở quà. Gia đình tôi lớn đến tận tận “enjoy Christmas” trên núi M, nên nhận được rất nhiều quà khác nhau từ nhiều anh em, họ hàng. Thật là cảm động, biết ơn và thú vị! Hai con trai lớn, đứa nào cũng vui thích vì nhận được nhiều món quà và để chơi đẹp, lớn. Riêng con gái út thì quá vui, ngoài những quà lớn và chiếc áo đẹp xinh đẹp, còn có con búp bê vớ a to, vớ a xinh đẹp, lại biết nhồm nhồm, mở mắt. Tôi đó con gái vào giở ngợm với con búp bê xinh đẹp nằm bên cạnh. Tôi đoán nó đã có một giấc mơ đẹp về mùa Christmas đến tận tận Đt M. Chúng tôi chúc con gái luôn được hạnh phúc và niềm vui trên xuống.

Ngày hôm sau 26/12, sau khi ăn tiệc họp mặt gia đình, chúng tôi vô cùng ngạc nhiên và cảm động, khi thấy biết ơn xuống nhìn thấy một chiếc bánh to trang trí thật đẹp và hàng chữ:

“Happy Aniversary... 26/12/70 ** 26/12/90”

Gia đình tôi đã c m i lên đ ng quây qu n chung quanh ả bánh, đ ch p hình, c t bánh trong ti ng v tay chúc m ng c a m i ng i th t là c m đ ng vì m i ng i v n còn nh đ n ngày Aniversary c a gia đình tôi; có l vì nó d nh , ngay sau ngày Chúa ra đ i. Đây là sáng ki n c a ông xã tôi khi ch n ngày c i khi x a. Xin chân thành cám n t m lòng ân c n, tình nghĩa c a m i ng i đ i v i gia đình tôi.

Đúng là m t mùa l h i gia đình đ p nh t và gây n t ng m nh nh t.
“C m n Ng i vì ngày hôm nay đây chúng con quây qu n đang có nhau.
Bi t bao h nh phúc s t chia, cu c s ng m n th ng nhau đ y tr n tình thân.”

Đêm v , trong không khí thnh l ng, m t mình ng i c nh hang đá nh bé, đ n s trong phòng, đầu đây l i c a bài hát Christmas n i tiêng nh nhàng c t lên: Silent night (Đêm tnh l ng); Holy night (Đêm thánh vô cùng); All is calm” (T t c đ u tnh l ng).

L i bài hát nh c nh tôi Chúa đã đ n tr n th trong không khí yên bình và s tnh l ng c a đ t tr i, ch không ph i trong quang c nh n ào náo nh t chào m ng c a ngày hôm nay. Tôi c m nh n s thnh l ng c a không gian và s tnh l ng c a tâm h n giúp tôi đ n g n Chúa h n. L y Chúa xin giúp con m i ngày trong đ i s ng bi t gi l y nh ng kho ng thnh l ng c n thi t, đ con có đ p nhìn l i chính mình, đ con l ng nghe đ c ti ng Chúa, l ng nghe đ c ti ng nói c a tình ng i chung quanh con.

Đêm nay trong s thnh l ng c a không gian và tâm h n, ng i vi t l i nh ng giòng ký c này. Nhìn l i hai m i năm qua, trên vùng đ t m i này, gia đình tôi dù đã tr i qua bao nhiêu khó khăn, thăng tr m, đ i đ i trong đ i s ng, nh ng cu i cùng t n Chúa, m i chuy n đ u t đ p h n 20 năm tr c r t nhi u. Tôi xin cám n n c M đã c u mang và đ m l i nhi u c h i cho gia đình tôi cũng nh cho m i ng i n i đây. Tôi cũng nh l i nh ng ân tình, nh ng giúp đ c a m t s b n thân và m i ng i đ i v i gia đình tôi và riêng cá nhân tôi trong su t 20 năm qua, đ c bi t là nh ng lúc tôi g p khó khăn c n s nâng đ v t ch t cũng nh tinh th n. Tôi xin trân tr ng ghi nh n, bi t n và c nguy n s làm đ c đ i u gì đó t t đ p trong t ng ngày c a cu c s ng nh nh ng ý th c a Đ c Đ t Lai L t Ma mà tôi r t tâm đ c:

“Nguy n cho tôi tr thành
Nh p đ p c a hòa bình
Nh p đ p c a yêu th ng

Và nó cũng là an lạc”

Nhân Kỉ Niệm Mùa Giáng Sinh th 20 trên đ ất M 12/1990 – 12/2010.

[Nguyễn Tấn San Mạnh Sáng thu c h ệ th ệ ng truy ề n thông c ủa BPSOS: <http://www.machsongmedia.com> .]